

(آزمون ۲۲ مهر - ۹۰)

۱۸۸- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجَمَةِ: «العلماءُ انْتَهزوا فُرْصَ الخَيْرِ وَنَجَّحُوا فِي كُلِّ الْأُمُورِ الْعَلْمِيَّةِ لِأَنَّ مِفْتَاحَ النِّجَاحِ فِي اغْتِنَامِ الْفُرْصَةِ.»:

- ۱) دانشمندان فرصت‌های خوب را غنیمت بشمارید و در همه‌ی امور علمی موفق شوید، زیرا کلید موفقیت در غنیمت شمردن فرصت است.
- ۲) دانشمندان فرصت‌های خوب را غنیمت شمردند و در همه‌ی امور علمی موفق شدند، زیرا کلید موفقیت در غنیمت شمردن فرصت است.
- ۳) دانشمندان فرصت‌های خوب را غنیمت شمردند و در هر کار علمی موفق شدند، زیرا کلید پیروزی در غنیمت شمردن فرصت‌ها است.
- ۴) ای دانشمندان فرصت‌های خوب را هدر ندهید و در تمام امور علمی موفق شوید، زیرا کلیدهای پیروزی در غنیمت شمردن فرصت‌ها است.

(آزمون ۲۳ مهر - ۸۹)

۱۸۹- عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنْ نَوْعِ الْخَيْرِ:

- ۱) «وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ» جمله اسمیه
- ۲) «أَنْتَ وَلَيْتْنَا، فَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا» شبه جمله
- ۳) «الصَّبْرُ مِنَ الرَّحْمَنِ وَالْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ» مفرد
- ۴) «فِي إِزْدِيَادِ الْعِلْمِ إِرْغَامُ الْعَدِيِّ» شبه جمله

(آزمون ۲۳ آبان - ۸۹)

۱۹۰- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجَمَةِ: «قَدْ أَكَّدَ الْقُرْآنُ عَلَى هِدَايَتِهِ: «ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ.»:

- ۱) به راستی قرآن تأکید فراوانی را بر هدایت خود دارد: «آن کتاب در حالی که شکّی در آن نیست، راهنمایی کننده‌ی پرهیزگاران است.
- ۲) قرآن بر هدایت‌گری خود تأکید کرده است: «این کتاب که هیچ شکّی در آن نیست راهنمایی برای پرهیزگاران است.»
- ۳) به درستی که قرآن هدایتش را تأکید کرده است: «این قرآن است که بدون شک، هدایت‌گر اهل تقوا می‌باشد.»
- ۴) قرآن بر راهنمایی خود تأکید کرده است: «آن کتاب هیچ شکّی در هدایت تقوا پیشگان ندارد.»

(آزمون ۶ آبان - ۹۰)

۱۹۱- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّعْرِيبِ:

- «همانا خوبی‌ها بدی‌ها را از بین می‌برند، پس به مردم نیکی کنید تا رستگار شوید.»
- ۱) إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ فَأَحْسِنُوا إِلَى النَّاسِ حَتَّى تَقْلِبُوا.
 - ۲) الْحَسَنَاتُ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ فَأَحْسِنُوا إِلَى النَّاسِ تَقْلِبُوا.
 - ۳) إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ فَأَحْسِنُوا إِلَى النَّاسِ تَقْلِبُوا.
 - ۴) الْحَسَنَاتُ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ فَأَحْسِنُوا إِلَى النَّاسِ تَقْلِبُونَ.

(آزمون ۲۳ مهر - ۸۹)

۱۹۲- عَيْنَ الْعِبَارَةِ الَّتِي الْفَاعِلُ فِيهَا ضَمِيرٌ مُسْتَتِرٌ:

- ۱) سَرَرْتُ مِنْ شِفَاءِ أُمِّي وَذَهَبْتُ إِلَى الْمَسْتَشْفَى لِعِيَادَتِهَا.
- ۲) تَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَسَاعَدُوا الْفُقَرَاءَ وَالْمَسَاكِينَ.
- ۳) «وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ»
- ۴) الْمُؤْمِنَاتُ يَأْمُرُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْنَّ عَنِ الْمُنْكَرِ.

(آزمون ۲۲ مهر - ۹۰)

۱۹۳- عَيْنَ «مَا» مَعْرِفَةً:

- ۱) مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَ مَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ. ۲) مَا ذَهَبْتُ لَمَّا رَأَيْتُ أَخْلَاقَهُ الْحَسَنَةَ.
- ۳) مَا هَذِهِ الْأَعْمَالُ الَّتِي تَرْتَكِبُونَهَا أَيُّهَا الْأَوْلَادُ؟ ۴) مَا رَأَيْتُ مُعَلِّمِي بَلِّ زَمِيلِي.

(آزمون ۲۲ مهر - ۹۰)

۱۹۴- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي الْإِعْرَابِ وَالتَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ: «رَأَيْتَهُ فِي مَنْزِلِ صَدِيقِي.»

- ۱) «ه»: اسم، ضمير متصل للنصب، للغائب، معرفة، مبنی / فاعل و مرفوع محلاً
- ۲) «منزل»: اسم، مشتق، نكرة / مجرور بحرف الجر بالكسرة
- ۳) «ی»: ضمير متصل للرفع، للمتکلم وحده، معرفة، مبنی / مجرور بحرف الجر محلاً
- ۴) «صديق»: اسم، مذكر، مشتق (صفة مشبهة)، معرف بالإضافة / مضاف إليه و مجرور تقدیراً

(آزمون ۶ آبان - ۹۰)

۱۹۵- مَا هُوَ الْخَطَأُ فِي الْإِعْرَابِ وَالتَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ عَنِ الْعِبَارَةِ؟

- «بَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا.»
- ۱) «بَشِّرَ»: فعل أمر - للمخاطب - مزيد ثلاثي من باب «تفعيل» - متعد / فعل و فاعله ضمير «أنت» المستتر
 - ۲) «الْمُؤْمِنِينَ»: اسم - جمع سالم للمذكر - مشتق - معرب - منصوب / مفعول به و منصوب
 - ۳) «اللَّهُ»: اسم - مفرد - جامد - معرب - معرفة / مجرور بحرف الجر
 - ۴) «كَبِيرًا»: اسم - مشتق - صفة مشبهة - نكرة - ممنوع من الصرف / نعت و منصوب بالتبعية

(آزمون ۲۲ مهر - ۹۰)

۱۹۶- عَيْنَ الْجَوَابِ الَّذِي مَاضٍ فَقَطْ:

- ۱) اجْتَمَعُوا ۲) تَعَلَّمُوا ۳) تَعَارَفُوا ۴) عَلَّمُوا

(آزمون ۷ آبان - ۸۹)

۱۹۷- عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّعْرِيبِ: «ابن دانش‌آموزان در درس خود تلاش می‌کنند.»:

- ۱) هُوَ لَا يَجْتَهِدُونَ فِي دَرَسِهِمْ. ۲) أَوْلَادُ الطَّالِبَاتِ يَجْتَهِدُونَ فِي دَرَسِهِنَّ. ۳) هُوَ لَا يَجْتَهِدُونَ فِي دَرَسِهِمْ.
- ۴) هُوَ لَا يَجْتَهِدُونَ فِي دَرَسِهِمْ.

(آزمون ۲۲ مهر - ۹۰)

۱۹۸- عَيْنَ الْعِبَارَةِ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا الْإِعْرَابُ التَّقْدِيرِي:

- ۱) لَا تَرْتَكِبِ الدُّنْيَا لِلْخُضُولِ عَلَى الْآخِرَةِ. ۲) إِنَّ مَعْلَمِي الْمَدَارِسَ يَتَّبِعُونَ لِنِجَاحِ تَلَامِيذِهِمْ. ۳) رَبَّنَا! نَصَبْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ دَائِمًا.
- ۴) حَكَمَ الْوَالِي بِالْعَدْلِ عِنْدَ النَّاسِ فِي الْمَحْكَمَةِ.

(آزمون ۲۳ مهر - ۸۹)

۱۹۹- فِي أَيِّ عِبَارَةٍ جَاءَ كُلُّ الْإِعْرَابِ (الْفِرْعَى - الْمَحَلِّي - التَّقْدِيرِي)؟

- ۱) لَا رَيْبَ فِي الْقُرْآنِ هُدًى لِّلْمُؤْمِنِينَ. ۲) الْعَاقِلُ مِنَ يَعْتَبِرُ بِالتَّجَارِبِ.
- ۳) «تَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى» ۴) إِنَّ الذِّكْرَى نَافِعَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ.

(آزمون ۲۷ فرورد - ۹۰)

۲۰۰- عَيْنَ إِسْمًا مُشْتَقًّا وَ إِسْمًا جَامِدًا فِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ بِالتَّرْتِيبِ:

- «أَكْتَبُ مَصَادِرَ هَذِهِ الْأَفْعَالِ الَّتِي تَجِيءُ فِي النَّصِّ.»
- ۱) أَكْتَبُ - مَصَادِر ۲) هَذِهِ - الْأَفْعَال ۳) مَصَادِر - الْأَفْعَال ۴) مَصَادِر - فِي

(آزمون ۲۳ مهر - ۸۹)

۲۰۱- عَيْنَ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاعِينِ: «أَحَبَّتْ فَاطِمَةُ (س) ... وَ أَحَبَّ فَاطِمَةَ ...»

- ۱) أَبَاهَا - أَبِيهَا ۲) أَبَاهَا - أَبُوهَا ۳) أَبُوهَا - أَبِيهَا ۴) أَبِيهَا - أَبُوهَا

(آزمون ۲۱ آبان - ۸۹)

۲۰۲- عَيْنَ الْعِبَارَةِ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا ضَمِيرٌ «نَا» مَتَّصِلًا مَنصُوبًا:

- ۱) نَصَرْنَا اللَّهَ فِي التَّغَلُّبِ عَلَى الْمَشَاكِلِ. ۲) طَلَبْنَا مِنَ اللَّهِ هُوَ التَّوْفِيقُ فِي شُكْرِهِ.
- ۳) عَلَيْنَا أَنْ نَعْلَمَ اللُّغَةَ الْعَرَبِيَّةَ كَمَا عَلَّمَنَا مَعْلَمُونَا. ۴) نَحْنُ عَمِلْنَا بِوَأَجَابَتْنَا حَتَّى يُوقِّعَنَا اللَّهُ فِي شُكْرِهِ.

(آزمون ۲۳ مهر - ۱۹)

- (۲) «إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَقْوَمُ»
(۴) الْيَدِ الَّذِي يَعْمَلُ فِي الْخَيْرِ مَحْبُوبٌ عِنْدَ النَّاسِ.

(آزمون ۲۲ مهر - ۹۰)

- (۲) «لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ»
(۴) أَرُدُّهُ شُرًّا أَخِيكَ بِالْإِنْعَامِ عَلَيْهِ.

(آزمون ۷ آبان - ۱۹)

- (۲) أَنْفَقُوا مِمَّا تَحِبُّونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.
(۴) قُلْتُ لَصَدِيقِي: مَا طَلَبْتُ مِنْكَ أَنْ تَكُونَ كَأَذِيًّا.

(آزمون ۱۹ آذر - ۱۹)

- (۲) «أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ»
(۴) إِحْدَى طُرُقِ النَّجَاحِ هِيَ أَنْ لَا نَخَافَ مِنَ الْهَزَائِمِ.

(آزمون ۲۳ مهر - ۱۹)

- (۲) «إِنَّ الْإِسْلَامَ لَمْ يَفْتَحِ الْبِلَادَ بِهَدَفِ الْإِحْتِلَالِ بَلْ يَفْتَحُ الْقُلُوبَ قَبْلَ فَتْحِ الْبِلَادِ.»
(۲) سِتَّةُ (۳) سَبْعَةُ (۴) ثَمَانِيَةُ

التذكُّار (۲)

(آزمون ۲۱ آبان - ۱۹)

- ۲۰۸- عَيَّنِ الصَّحِيحَ فِي التَّعْرِيبِ: «وَأَن هَا» مِي خَوَاهِنْد بِيْن خِدا وَ فِرِسْتاد گانِش جِداي بِيا فَاكِنْدنْد: (۱) وَ يُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ. (۲) وَ يُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ. (۳) وَ يُرِيدُ النَّاسُ يُفَرِّقُونَ بَيْنَ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ. (۴) وَ يُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ.

(آزمون ۶ آبان - ۹۰)

- ۲۰۹- عَيَّنِ الصَّحِيحَ فِي التَّرْجُمَةِ:
(۱) «إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ» هِرْگاه قُرْآنِ خِواندِه شد، بَه آن گوش بَسپاريد.
(۲) «مَنْ يَزِدْ فِي الدُّنْيَا يَحِبِّهِ اللَّهُ.» هِر كَس در دُنيا زهد پيشه كند، خِداوند او را دوست مِي دارد.
(۳) «عَلَى الْإِنْسَانِ أَنْ يَسْتَعِينَ مِنَ النِّعَمِ الْإِلَهِيَّةِ لِلْوَصُولِ إِلَى الْكَمَالِ.» اِنسان بايد از نِعْمتِ خِدا براي رسيدن بَه كمالِ استفادِه كند.
(۴) «كُنَّا قَدْ هَيَّأْنَا أَنْفُسَنَا لِلذَّهَابِ إِلَى السَّعْرِ.» براي رفتن بَه يَك سفر آمادِه شده بوديم.

(آزمون ۷ آبان - ۱۹)

- ۲۱۰- عَيَّنِ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاغَاتِ حَسَبَ مَا بَيْنَ الْقَوْسَيْنِ:
(۱) لَا ... فِي أَنْ الْحَيَاةَ ثَمِينَةٌ. (رَيْبٌ) (۲) لَكِنَّ نَفْسَكَ مِنْ حَيَاتِكَ ... (أَثْمُنُ) (۳) ... اللَّهُ لَا يُضِيحُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ (إِنَّمَا) (۴) إِنَّمَا... الْفَتَى مَا قَدْ حَصَلَ. (أَصْلٌ)

(آزمون ۷ آبان - ۱۹)

- ۲۱۱- عَيَّنِ الْخَطَأَ فِي التَّعْرِيبِ:
(۱) سَتَمِگَرانِ مِرْدانِ ما را مِي كَشند وَ اموالمان را مِي گيرند: «يَقْتُلُ الظَّالِمُونَ رَجُلَانًا وَ يَأْخُذُونَ أَمْوَالَنَا.»
(۲) اِگر آن هَا را از مَقامشان عِزل كني، از تو سِياسِ گِزارِي مِي كَنيْم: «إِنَّ تَعَزُّلَهُمْ عَنِ الْمَقَامِ نَشْكُرُكَ.»
(۳) مَن يَكِ قَطْرَهِي كِوچِکِ پِرا كِنْدِه در هوا بودم: «أَنَا كُنْتُ قَطِيرَةً مَمْتَشِرَةً فِي الْهَوَاءِ.»
(۴) هِنگامِ كِه در شب زمين سِرد شِود، تَشكيل مِي شِوم: «أَتَكُونُ عِنْدَمَا تَبْرُدُ الْأَرْضُ لَيْلًا.»

(آزمون ۷ آبان - ۱۹)

- ۲۱۲- عَيَّنِ الصَّحِيحَ فِي التَّشْكِيلِ لِلْعَبَارَةِ التَّالِيَةِ: «كَانَتْ فِي صَفِينِ امْرَأَةٍ هَيِجَتِ الْأَبْطَالِ عَلَى قِتَالِ مَعَاوِيَةَ.»
(۱) امْرَأَةٌ - هَيِجَتِ - الْأَبْطَالِ - مُعَاوِيَةَ (۲) امْرَأَةٌ - هَيِجَتِ - الْأَبْطَالِ - مُعَاوِيَةَ (۳) امْرَأَةٌ - هَيِجَتِ - الْأَبْطَالِ - مُعَاوِيَةَ (۴) امْرَأَةٌ - هَيِجَتِ - الْأَبْطَالِ - مُعَاوِيَةَ

(آزمون ۷ آبان - ۱۹)

- ۲۱۳- عَيَّنِ الْخَطَأَ:
(۱) إِنْ إِيْتِي عَشْرُ إِمَامًا، عَلَّمَ الْهُدَى وَ مَنَارَةَ الْإِيمَانِ.
(۲) أَرْسَلَ اللَّهُ خَمْسَةَ أَنْبِيَاءَ أَوْلَى الْعِزْمِ لِلنَّاسِ.
(۳) الدَّهْرُ يَوْمَيْنِ يَوْمٌ لَكَ وَ يَوْمٌ عَلَيْكَ.
(۴) لَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا هِمَّةً وَاحِدَةً فِي حَيَاتِكَ.

(آزمون ۲۱ آبان - ۱۹)

- ۲۱۴- ما هُوَ الْغَرَضُ مِنْ عِبْرَةِ «الْمَلِكُ يَبْقَى مَعَ الْكُفْرِ وَ لَا يَبْقَى مَعَ الظُّلْمِ.»؟
(۱) الْكُفْرُ أَحْسَنُ مِنَ الظُّلْمِ.
(۲) بَقَاءُ الْمَلِكِ يَحْتَاجُ إِلَى الْعَدَالَةِ أَكْثَرَ مِنْ حَاجَتِهِ إِلَى الْإِيمَانِ.
(۳) الْحَاكِمُ الظَّالِمُ أَفْضَلُ مِنَ الْحَاكِمِ الْكَافِرِ.
(۴) سَبَبُ بَقَاءِ الْمَلِكِ هُوَ الْكُفْرُ لَا الظُّلْمِ.

(آزمون ۲۰ آبان - ۹۰)

- ۲۱۵- عَيَّنِ الصَّحِيحَ فِي التَّرْجُمَةِ:
(۱) «يَا رَبِّ نَصَبْتَ وَجْهِي إِلَيْكَ» وَ بَه سِوِي تِوايِ پِروردگارِ چِهَرِه ام را قِرارِ دادم.
(۲) «وَ إِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ» وَ هِرْگاه قُرْآنِ خِواندِه شِود، بَه آن گوش سِپاريد.
(۳) «بِقَدْرِ الْكُدِّ تُكْتَسَبُ الْمَعَالِي» بَه مَقْدارِ تَلاشِ، بزرگي هَا را كَسب مِي كَني.
(۴) «إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنَ الْعُلَمَاءِ» از بِنْدگانِ خِدا، عالمانِ از خِدا مِي ترسند.

(آزمون ۶ آبان - ۹۰)

- ۲۱۶- عَيَّنِ مَا لَيْسَ فِيهِ الْمَفْعُولُ فِيهِ:
(۱) أَنْفَذَ خِلَالَ الْأَشْيَاءِ الشَّفَاةُ كَالزَّجَاجِ. (۲) طَلَعَ نَجْمٌ قَبْلَ السَّحْرِ.
(۳) مَيِّزُ الصَّحِيحِ فِي إِعْرَابِ الْمَعْدُودِ فِي هَذِهِ الْعِبْرَةِ: «الْإِيمَانُ عَلَى أَرْبَعٍ ... عَلَى الصَّبْرِ وَ الْبِقِينِ وَ الْعَدْلِ وَ الْجِهَادِ.»
(۴) إِيْتَرَكْنَا فِي مِرَاسِمِ الدَّعَاءِ فِي لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ. (۴) نَسَكُنُ قُرْبَ هَذِهِ الصَّحْرَاءِ.

(آزمون ۲۷ فرورد - ۹۰)

- ۲۱۷- عَيَّنِ الْعَبْرَةَ الَّتِي مَاجَاءَ فِيهَا الْمَفْعُولُ فِيهِ مَنصُوبًا:
(۱) الْمُؤْمِنُونَ يَصُومُونَ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ طَلَبَ مَا عِنْدَ اللَّهِ.
(۲) دَعَائِمُ (۳) دَعَائِمُ (۴) دَعَائِمُ

(آزمون ۲۴ رى - ۱۹)

- ۲۱۸- عَيَّنِ الصَّحِيحَ فِي تَعْرِيبِ هَذِهِ الْعَبْرَةِ: «بِرَّاءِ دِيْدارِ از جِنگَلِ هَايِ سِرْسِيزِ مازندرانِ با دِوستانمانِ بَه آن جا رَفْتيم.»
(۱) يَوْمَ انْتِصارِ الثَّوْرَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ فِي إِيرانِ مِنْ أَيْامِ لَنْ يَسْأَلُهَا شَعْبُنَا.
(۲) مَن بِيْنِ تَلامِيذِ الْمَدْرَسَةِ نَجَّحَ تَلْمِيذٌ يَسْعَى فِي دُرُوسِهِ دائِمًا.
(۳) يَوْمَ وِلادَتِي سَمِعْتُ خَبْرَ نِجَاحِي فِي الْإِمْتِحَانِ.

(آزمون ۲۷ فرورد - ۹۰)

- ۲۱۹- مَيِّزُ الصَّحِيحِ فِي تَعْرِيبِ هَذِهِ الْعَبْرَةِ: «بِرَّاءِ دِيْدارِ از جِنگَلِ هَايِ سِرْسِيزِ مازندرانِ با دِوستانمانِ بَه آن جا رَفْتيم.»
(۱) نَحْنُ ذَهَبْنَا مَعَ أَصْدِقائِنا لِزِيارَةِ غاباِئِها الْأَخْضَرَ لِمازندرانِ.
(۲) ذَهَبْنَا إِلى هِنّاكِ لِزِيارَةِ غاباِئِها الْخِضْرَاءِ فِي مازندرانِ مَعَ الْأَصْدِقاءِ.
(۳) لِزِيارَةِ غاباِئِ مازندرانِ الْخِضْرَاءِ ذَهَبْنَا إِلى هِنّاكِ مَعَ أَصْدِقاءِنا.

۱۸۸

کل + اسم «أل» دار جمع ← به صورت «همه» ترجمه می‌شود؛ «كُلّ الأُمور» همه‌ی کارها»
دقت داشته باشید که «اتَّهَزُوا» فعل ماضی و «اتَّهَزُوا» فعل امر از باب «افْتَعَال» است.

گزینه‌ی «۲» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۳۹٪)

«العلماء»: دانشمندان، «اتَّهَزُوا»: غنیمت شمردند (فعل ماضی)، «نَجَحُوا»: موفق شدند. «كُلّ الأُمور العلمیّة»: همه‌ی امور علمی، «مِفْتَاح»: کلید، «النَّجَاح»: موفقیت، «إِغْتِنَامٌ»: غنیمت شمردن.

گزینه‌ی «۳» گزینه‌ی دام‌دار است. (۱۹٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند.

دام آموزشی معنای «کل» بوده‌است اگر که بعد از اسم آن «أل» دار بیاید به صورت «همه» ترجمه شود.

۱۸۹

انواع خبر: ۱) مفرد (اسم باشد)، ۲) جمله (اسمیّه یا فعلیه)، ۳) شبه جمله (ظرف یا جار و مجرور)
گاهی اوقات که خبر از نوع جار و مجرور یا ظرف (شبه جمله) باشد، خبر بر مبتدا مقدم می‌شود.

گزینه‌ی «۴» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۳۸٪)

«فی ازیداد» خبر مقدم از نوع شبه جمله و محلاً مرفوع و «إِرْغَامٌ» مبتدای مؤخّر و مرفوع است.
خبر در گزینه‌های دیگر به ترتیب از نوع جمله‌ی فعلیه، مفرد و شبه جمله است.

گزینه‌ی «۱» گزینه‌ی دام‌دار است. (۱۶٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند.

هرگاه پس از مبتدا، فعل بیاید و معنای خبری بدهد، خبر از نوع فعل (جمله‌ی فعلیه) می‌باشد.

۱۹۰

قد + فعل ماضی ← فعل ماضی نقلی / لای نفی جنس به معنای «هیچ . . . نیست» می‌باشد.
در ترجمه‌ی عبارات عربی به فارسی به زمان افعال و ترجمه‌ی «لای» نفی جنس دقت نمایید.

گزینه‌ی «۲» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۲۸٪)

«قد أگذ»: تأکید کرده است، «هدایتیه»: هدایت‌گری خود، «ذلک الکتاب»: در این‌جا: این کتاب، «لا ریبَ فیهِ»: هیچ شکّی در آن نیست، «هُدًیًّ للمتّقین»: راهنمایی برای پرهیزگاران (است).

گزینه‌های «۱»، «۲» و «۳» گزینه‌های دام‌دار هستند. و به ترتیب (۲۱٪) و (۲۱٪) و (۱۲٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌های اشتباه را انتخاب کرده‌اند.

دلیل انتخاب نادرست دانش‌آموزان به گزینه‌های دیگر عدم آشنایی با زمان افعال و یا اسلوب «لای» نفی جنس بوده است، همچنین «ذلک» در این‌جا به صورت «این» ترجمه شده‌است که یکی از دام‌های سؤال به شمار می‌رود.

۱۹۱

فعل‌های مجرد با رفتن به باب «إفعال» متعدّی می‌شوند و در معنای آن‌ها نیز تغییر ایجاد می‌شود.
«یَذْهَبُ»: می‌رود / (لازم) «یُذْهَبُ»: می‌برد (متعدّی).

گزینه‌ی «۳» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۲۴٪)

گزینه‌ی «۱» گزینه‌ی دام‌دار است. (۴۶٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند.

جمع‌های مؤنث سالم در حالت نصبی با اعراب فرعی کسره می‌آیند.

۱۹۲

انواع فاعل: ۱) اسم ظاهر، ۲) ضمیر بارز، ۳) ضمیر مستتر
هرگاه فاعل از نوع ضمیر باشد، باید به نوع آن که ضمیر بارز یا مستتر است، دقت داشته باشید.

گزینه‌ی «۳» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۲۴٪)

«یختصّ» فعل و فاعل آن ضمیر مستتر «هو» است که به لفظ جلاله‌ی «الله» بر می‌گردد.

در گزینه‌های دیگر فاعل به ترتیب فعل‌ها؛ ضمیر بارز «ت»، ضمیر بارز «واو» و ضمیر بارز «ن» می‌باشد.

گزینه‌ی «۱» گزینه‌ی دام‌دار است. (۱۸٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند. دو ضمیر «ت» در «سرت» و «ذهبت» ضمایر بارز هستند و نباید آن‌ها را با ضمیر مستتر اشتباه گرفت.

۱۹۳

«ما» هرگاه از نوع اسم موصول باشد معرفه است، ولی اگر از نوع استفهام یا شرط باشد، نکره محسوب می‌شود. دقت داشته باشید که برای «ما» حرف نفی، معرفه یا نکره بودن شامل نمی‌شود.

گزینه‌ی «۱» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۲۳٪)

گزینه‌ی «۳» گزینه‌ی دام‌دار است. (۲۸٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند. «ما» اسم استفهام، نکره است.

۱۹۴

ضمایر چون مبنی هستند، دارای اعراب محلی می‌باشند و هر اسمی که مضاف به «یا» متکلم وحده شود، اعرابش تقدیری است. دقت کنید که کلمه‌ی «صدیق» صفت مشبّه محسوب می‌شود.

گزینه‌ی «۴» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۲۳٪)

کلمه‌ی «صدیق» به معنی دوست چون با کلمه‌ی «صادق» هم معنی نیست، صفت مشبّه است که در این‌جا معرفه به «اضافه» و مجرور به اعراب تقدیری است، زیرا به ضمیر «یا» متکلم وحده اضافه شده است.

گزینه‌ی «۲» گزینه‌ی دام‌دار است. (۲۸٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند. ممکن است داوطلبان در نوع مشتق این کلمه یا نوع اعراب آن دچار مشکل شده باشند.

۱۹۵

هرگاه خبر «ان» از نوع جار و مجرور یا ظرف (شبه جمله) و مبتدا نکره باشد، خبر بر مبتدا مقدم می‌گردد. «فعل» فعل ماضی باب «تفعیل» و «فعل» فعل امر از همین باب می‌باشد.

گزینه‌ی «۴» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۲۳٪)

کلمه‌ی «کبیر» منصرف است.

گزینه‌ی «۳» گزینه‌ی دام‌دار است. (۱۷٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند. «الله» معرفه (علم) می‌باشد و ممکن است این نکته، دام آموزشی این گزینه باشد.

۱۹۶

فعل ماضی باب‌های «تفعل» و «تفاعل» در صیغه‌ی للغائین، می‌تواند امر للمخاطبین هم باشد. در تشخیص افعال مشترک بین ماضی و امر در جملات، معنای جمله می‌تواند به شما کمک کند.

گزینه‌ی «۱» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۲۲٪)

«اجتمعوا» فعل، ماضی، للغائین از باب «افتعال» است. تشریح گزینه‌های دیگر: گزینه‌ی «۳»: «تعارفوا» می‌تواند فعل ماضی و یا فعل امر از باب تفاعل باشد؛ گزینه‌ی «۴»: «علموا» فعل امر از باب تفعیل است.

گزینه‌ی «۲» گزینه‌ی دام‌دار است. (۲۴٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند. «تعلّموا» هم فعل ماضی است و هم امر.

۱۹۷

هرگاه بعد از اسم اشاره اسم «أل» دار بیاید، اسم اشاره به صورت مفرد ترجمه می‌شود، ولی اگر اسم بعد از آن، «أل» دار نباشد، به صیغه‌ی خودش ترجمه می‌گردد.

دقت داشته باشید که اگر در تعریب اسم اشاره مفرد بود و اسم بعد از آن جمع، اسم بعد از اشاره در عبارت عربی «أل» می‌گیرد.

گزینه‌ی «۳» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۲۱٪)

این دانش‌آموزان: «هؤلاء الطالبات»، «هؤلاء الطلاب»، در درس خود: «فی درسهن»، «فی درسهن»، تلاش می‌کنند: «یجتهدن»، «یجتهدون».

گزینه‌های «۴» و «۱» گزینه‌های دام‌دار هستند. و به ترتیب (۲۹٪) و (۱۷٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌های اشتباه را انتخاب کرده‌اند. این دو گزینه به دلیل عدم مطابقت فعل و مفرد نبودن کلمه‌ی «درس» نادرست‌اند.

۱۹۸

موارد اعراب تقدیری: ۱) اسم‌های منقوص (در دو حالت رفع و جر) / ۲) اسم‌های مقصور در هر سه حالت / ۳) اسم‌های مضاف به «یا» متکلم وحده

کلمه‌ی «الدّنيا» اسم مقصور و دارای اعراب تقدیری است.

گزینه‌ی ۲ صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۲۰٪)

«معلّی» در اصل «مُعَلِّین» بوده است که چون مضاف واقع شده، «نون» آن حذف گردیده و اسم «إنَّ» منصوب با اعراب فرعی «ی» می‌باشد.

گزینه‌ی ۳ گزینه‌ی دام‌دار است. (۱۳٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند.

اسم‌های مضاف به «یاء» متکلم و حده دارای اعراب تقدیری هستند. گزینه‌ی «۳»: «وجه» مفعول‌بِه و تقدیراً منصوب است، چون مضاف به ضمیر متکلم و حده‌ی «ی» است.

۱۹۹

اسم «لا» نفی جنس به دلیل مبنی بودن، دارای اعراب محلی است؛ هم چنین هرگاه خبر از نوع جمله یا یک اسم مبنی باشد، اعرابش محلی است.

دقت داشته باشید که اسم‌های مقصور با وجود داشتن تنوین نصب نیز، هم چنان دارای اعراب تقدیری هستند.

گزینه‌ی ۱ صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۱۹٪)

«ریب» اسم «لا» نفی جنس، مبنی بر فتح و محلاً منصوب است و «هدی» نیز تقدیراً مرفوع (خبر «لا») و «المؤمنین» جمع مذکر سالم و مجرور با اعراب فرعی «یاء» است.

گزینه‌ی ۳ گزینه‌ی دام‌دار است. (۲۱٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند.

کسانی که به این گزینه پاسخ اشتباه داده‌اند به موارد اعراب فرعی تسلط نداشته‌اند، چون در این عبارت، اعراب فرعی وجود ندارد.

۲۰۰

فعل مضارع متکلم و حده را نباید با اسم تفضیل اشتباه گرفت. / اسم تفضیل در معنای خود معنای برتری (تر- ترین) را می‌رساند.

برای تشخیص جامد یا مشتق بودن اسم‌های جمع، ملاک مفرد آن‌هاست.

گزینه‌ی ۳ صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۱۶٪)

کلمه‌ی «مصادر» جمع «مصدر» بر وزن «مفعل» یک اسم مشتق (اسم مکان) است و کلمه‌ی «الأفعال» جمع «الفعل» یک اسم جامد (جامد مصدری) می‌باشد.

گزینه‌ی ۴ گزینه‌ی دام‌دار است. (۱۳٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند.

حروف جزء اسم‌ها نیستند که جامد یا مشتق بودن شامل آن‌ها شود. گزینه‌ی «۴»: کلمه‌ی «فی» حرف است و حروف به جامد و مشتق تقسیم نمی‌شوند.

۲۰۱

اسماءِ خمسة در حالت نصبی با اعراب فرعی «الف»، در حالت رفعی با «واو» و در حالت جرّی با «ی» می‌آیند.

به نقش کلمات برای تشخیص اعراب فرعی آن‌ها در جمله دقت نمایید.

گزینه‌ی ۲ صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۱۶٪)

«أحبّت» فعل و «فاطمة» فاعل آن است و «أباها» مفعول‌بِه و منصوب با اعراب فرعی «الف» است. «أحبّ» فعل و «فاطمة» مفعول‌بِه آن و «أبوها» فاعل و مرفوع با اعراب فرعی «واو» است.

گزینه‌های «ع» و «ه» گزینه‌های دام‌دار هستند. و به ترتیب (۱۳٪) و (۱۶٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌های اشتباه را انتخاب کرده‌اند.

به نقش‌های مختلف کلمه‌ی «أب» در دو جا توجه نشده‌است.

۲۰۲

اگر قبل ضمیر «نا» حرف آخر فعل (لام الفعل) در فعل ماضی غایب، ساکن داشت، ضمیر «نا» فاعل و مرفوعی است، ولی اگر «لام الفعل» فتنه داشت، ضمیر «نا» مفعول و متصل منصوبی است.

در صورتی که ضمیر «نا» به اسم متصل شود، همیشه مجروری است.

گزینه‌ی ۲ صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۱۲٪)

«نا» در «طلبنا»، مضاف‌إلیه و محلاً مجرور است.

گزینه‌های «ع» و «ه» گزینه‌های دام‌دار هستند. و به ترتیب (۱۱٪) و (۱۲٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌های اشتباه را انتخاب کرده‌اند.

در این دو گزینه ضمیر «نا» در فعل‌های «عَلَمْنَا» و «بُوقَفْنَا» مفعول و متصل منصوبی است.

۲۰۳

برخی از کلماتی که مؤنث مجازی هستند، عبارت‌اند از: اغلب اعضای زوج بدن، کلماتی مثل: دار، ریح، نفس، نار، ارض، شمس و ...

توجه کنید که مؤنث‌های مجازی کلماتی خاص هستند و باید آن‌ها را حفظ نمایید، هم چنین مبتدا و خبر، در صورت مشتق بودن خبر باید با هم مطابقت نمایند.

گزینه‌ی «۴» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۱۱٪)

چون کلمه‌ی «الید» به معنی «دست»، یک اسم مفرد مؤنث مجازی است، لذا اسم موصول بعد از آن باید مؤنث (الَّتِی) باشد و فعل «یَعْمَلُ» نیز باید «تَعْمَلُ» باشد تا جمله‌ی صله‌ی موصول با اسم موصول قبل از خودش مطابقت داشته باشد. البته خبر مفرد «محبوب» نیز چون اسم مشتق است، باید مفرد مؤنث باشد؛ یعنی «مَحْبُوبَةٌ».

گزینه‌های «۲» و «۳» گزینه‌های دام‌دار هستند. و به ترتیب (۱۶٪) و (۱۳٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌های اشتباه را انتخاب کرده‌اند. دانش‌آموزانی که به گزینه‌ی «۲» به اشتباه جواب داده‌اند، قطعاً اسم موصول «الَّتِی» را برای «هذاالقرآن» در نظر گرفته‌اند، در حالی که «الَّتِی» منظور «به راهی که» می‌باشد. دانش‌آموزانی که گزینه‌ی «۲» را برگزیده‌اند، «أخوات» را به اشتباه جمع «أخ» و مذکر در نظر گرفته‌اند، حال آن که جمع مؤنث «أخت» است.

۲۰۴.

فعل‌های باب «إفعال» متعدی هستند و حتماً با مفعول می‌آیند.

دقت داشته باشید که همیشه بعد از فعل، فاعل اسم ظاهر نمی‌آید، بلکه ممکن است فاعل در خود فعل باشد و بعد از فعل، مفعول داشته باشیم.

گزینه‌ی «۳» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۱۱٪)

در این عبارت، حرکت کلمه‌ی «عَجَز» نادرست آمده است، زیرا مفعول‌به است و باید به صورت منصوب بیاید (عَجَزَ).

گزینه‌ی «۲» گزینه‌ی دام‌دار است. (۲۲٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند.

«آیات» چون جمع مؤنث سالم و مفعول‌به است با اعراب فرعی کسره منصوب می‌شود.

۲۰۵.

جمله‌ی صله، جمله‌ای است که پس از موصول می‌آید و محلی از اعراب ندارد. (هیچ نقشی ندارد).

دقت داشته باشید که تنها اگر «مَنْ» و «مَا» موصول باشند، جمله‌ی پس از آن‌ها، صله محسوب می‌شود.

گزینه‌ی «۴» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۱۰٪)

در گزینه‌ی «۴»: «ما» حرف نفی می‌باشد، لذا دارای جمله‌ی صله نیست.

گزینه‌ی «۲» گزینه‌ی دام‌دار است. (۱۱٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند.

به دلیل این که «مَنْ + ما» در هم ادغام شده‌اند، برخی از دانش‌آموزان را دچار اشتباه نموده است. گزینه‌ی «۲»: «ما» موصول و جمله‌ی «تُحْيُونَ» صله است.

۲۰۶.

هرگاه «مَنْ» و «مَا» اسم استفهام یا شرط باشند، نکره محسوب می‌شوند.

در جملات شرطیه «مَنْ» به معنی «هرکس» و «مَا» به معنای «هرچه» می‌باشد.

گزینه‌ی «۳» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۷٪)

کلمه‌ی «مَنْ» اسم شرط و نکره است.

گزینه‌ی «۴» گزینه‌ی دام‌دار است. (۱۲٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌ی اشتباه را انتخاب کرده‌اند.

ممکن است برخی از داوطلبان در این گزینه، «إحدى» یا «طُرق» را نکره در نظر گرفته باشند که نادرست است.

۲۰۷.

انواع معارف: ضمیر، اسم اشاره، موصول، علم (اسم خاص)، معرفه به ال، معرفه به اضافه

در تشخیص معرفه به اضافه دقت کنید که مضاف، «ال» و تنوین ندارد.

گزینه‌ی «۴» صحیح است. درصد پاسخ‌گویی (۶٪)

اسم‌های معرفه عبارت‌اند از: «الإسلام، البلاد، هدف، الاحتلال، القلوب، قبل، فتح و البلاد».

گزینه‌های «۲» و «۳» گزینه‌های دام‌دار هستند. و به ترتیب (۲۴٪) و (۱۳٪) و (۱۱٪) دانش‌آموزان همین گزینه‌های اشتباه را انتخاب کرده‌اند.

کسانی که به سایر گزینه‌ها به اشتباه پاسخ داده‌اند، به انواع معارف و تشخیص آن‌ها تسلط نداشته‌اند.

۲۰۸.

آن + فعل مضارع ← مضارع التزامی فارسی

در تعریب به زمان افعال و انواع آن‌ها خیلی دقت نمایید.